ఆదర్శ కమ్యూనిస్టు కామ్రేడ్ సునీతను సంస్మరించుకుందాం!

కామ్రేడ్ సునీత తీవ్రమైన అనారోగ్యంతో 2012, మార్చి 18న అమరురాలయింది. దాదాపు 47 సంవత్సరాల వయసున్న కామ్రేడ్ సునీత మూడు దశాబ్దాల క్రితం తన జీవితాన్ని ప్రజలకు అంకితం చేసుకుంది. అప్పటి నుండి ఎన్ని ఆటంకాలు ఎదురైనా అవిశ్రాంతంగా ఆమె పార్టీకీ, పిఎల్‌జిఎకూ, ప్రజలకూ పలు రకాల సేవలందించింది. చనిపోయేనాటికి ఆమె దండకారణ్యంలోని పశ్చిమ బస్తర్ ప్రాంతంలో ఒక టైలర్ టీంకు బాధ్యురాలుగా వుండింది.

పరిచయస్తులెవరికైనా కామ్రేడ్ సునీతను తలుచుకుంటే అమ్మ ఆప్యాయత గుర్తుకొస్తుంది. పసిపిల్లల్లోని అమాయకత్వం గుర్తుకొస్తుంది. స్వచ్ఛమైన నవ్వు గుర్తుకొస్తుంది. అడ్డంకులకు తలవంచని కొండంత నిబ్బరత గుర్తుకొస్తుంది.

మెదక్ జిల్లాకు ఆంధ్రప్రదేశ్ విప్లవోద్యమంలో ఒక ప్రత్యేక స్థానం వుంది. ఉత్తర తెలంగాణ తర్వాత, దక్షిణ తెలంగాణాలో ఉద్యమం మొదటగా బలపడింది మెదక్ జిల్లాలోనే. ఆ జిల్లాలో వెల్దుర్తి గ్రామంలో ఒక పేద వ్యవసాయ కుటుంబంలో కామ్రేడ్ సునీత పుట్టింది. తల్లిదండ్రులు ఆమెకు పెట్టుకున్న పేరు స్వరూప. ఆమెకు తోడుగా ఒక అక్క, ముగ్గురు తమ్ముళ్లు పుట్టారు. పేదరికం కారణంగా ఆమె చదువుకోలేక పోయింది. వెనుకబాటుతనం వల్ల చిన్నప్పుడే ఆమెకు తల్లి దండ్రులు మేనబావతో పెండ్లి చేశారు. అయితే కుటుంబ కలహాల కారణంగా కొద్దికాలానికే ఆ పెండ్లి విచ్ఛిన్నమైపోయింది.

ఆ సమయంలో ఆమె మేనమామ ఆమెను తమ ఇంటికి తీసుకెళ్లాడు. కామ్రేడ్ ఉడుతల శ్రీనివాసులు ఆమె మేనమామ. ఆయన మనందరం గర్వించతగిన అమరుడు. ఇందిరా గాంధీ అత్యవసర పరిస్థితి విధించే నాటికి విప్లవ రాజకీయాల ప్రభావంతో ఎదిగివచ్చిన వుద్యోగ సంఘాలలో పి అండ్ టి (పోస్టల్ అండ్ టెలిగ్రాఫ్) ఒకటి. ఆ సంఘం నుండి మన పార్టీలోకి వచ్చిన కామ్రేడ్ శ్రీనివాసులు మన పార్టీలో వివిధ స్థాయిల కార్యకర్తలకు మార్క్సిస్టు విద్య గరిపిన బోధకుడు. రాజకీయంగా, సైద్ధాంతికంగా పార్టీలో విశేషంగా కృషి చేసిన యోధుడు. 1995లో ఆయన అనారోగ్యానికి గురై అమరుడయ్యాడు.

కామ్రేడ్ ఉడుతల శ్రీనివాసులు దంపతులకు ఆడపిల్లలు లేనందువల్ల స్వరూపను కన్నబిడ్డలా చూసుకున్నారు. అప్పటికే వారి కుటుంబం నాటి సిపిఐ (ఎంఎల్) (పీపుల్స్‌వార్) రాజకీయాలతో పూర్తిగా మమేకమై వుండడంతో క్రమంగా కామ్రేడ్ స్వరూప కూడా విప్లవ రాజకీయాలలోకి ప్రవేశించింది. పూర్తికాలం కార్యకర్తగా విప్లవోద్యమంలో పని చేయడానికి సిద్ధమైంది.

1983లో ఆమె కామ్రేడ్ ఆనంద్‌కు జీవిత భాగస్వామి అయింది. గుంటూరు జిల్లా నర్సరావుపేటకు చెందిన కామ్రేడ్ ఆనంద్ అసలు పేరు మురళి. కామ్రేడ్ సునీత ఆయన జీవితంలో అడుగుపెట్టే నాటికి ఆయన పార్టీ అగ్ర నాయకత్వానికి కొరియర్‌గా కీలక బాధ్యతలు నిర్వరిస్తూ వుండినాడు. కాబట్టి ఆయనతో పాటు ఆమె కూడా రాష్ట్ర సరిహద్దులను దాటుకొని రహస్య జీవితానికి వెళ్లిపోయింది. పార్టీ అవసరాలకు అనుగుణంగా వారి జంట తమిళనాడు, కర్నాటక, ఒడిశా, మహారాష్ట్రల్లో డెన్‌లను నిర్వహించింది. దానికి అవసరమైనట్టుగా కామ్రేడ్ సునీత పలు భాషలు నేర్చుకుంది. నాటి పార్టీ నేత కొండపల్లి సీతారామయ్య వాళ్ల డెన్‌లో వుంటూ తన కార్యకలాపాలు నిర్వహించే వాడు. విప్లవోద్యమ అమర నేతలు కామ్రేడ్స్ ఐ.వి.సాంబశివరావు (ప్రకాష్ మాస్టర్), నల్లా ఆదిరెడ్డి

(శ్యాం) వంటి మరెందరో కీలక నేతలు వాళ్ల డెన్‌లోనే రక్షణ పొందారు. ఎన్నో కీలక సమావేశాలకు వాళ్ల ఇల్లు వేదికగా మారింది. అటువంటి కీలక నేతల కోసం, పనుల కోసం డెన్‌ను నిర్వహించడమనేది కత్తి మీద సాము వంటిది. ఉక్కు క్రమశిక్షణ, రహస్య పని పద్ధతులు, త్యాగనిరతి, నిబ్బరత్వం, సమయస్ఫూర్తి, చాకచక్యం, సేవా దృక్పథం, పొదుపరితనం మొదలైన లక్షణాలన్నీ వుండాలి. సాధారణంగా డెన్‌లు నిర్వహించేది నగరాలూ, పట్టణాల్లోనే. అక్కడ వస్తువినిమయ సంస్కృతి దాడి చెయ్యడానికి సిద్ధంగా వుంటుంది. కార్మికవర్గ చైతన్యంతో ఆ జంట అటువంటి సంస్కృతులను జయించింది. ఇరుగు పొరుగు వాళ్లకు ఎటువంటి అనుమానాలు రాకుండా చూసుకోవాల్సిన బాధ్యత ఎక్కువగా డెన్‌లోని మహిళల మీదే వుంటుంది. కామ్రేడ్ సునీత ఆ బాధ్యతలను సమర్థవంతంగా నిర్వహించింది.

తనలోని కలుపుగోలు తనం, ప్రేమాస్పద స్వభావం ద్వారా ఆమె పలువురు నాయకుల మన్ననలు పొందింది. ముఖ్యంగా కామ్రేడ్ ప్రకాశ్ మాస్టర్, కామ్రేడ్ శ్యాంలతో ఆమె ఆత్మీయ అనుబంధాన్ని పెంచుకుంది. డెన్ జీవితంలో తరచూ ఎదురుపడే ఒంటరితనాన్ని కూడా కామ్రేడ్ సునీత నిబ్బరంగా భరించింది. డెన్ జీవితంలో వుండే ఒంటరితనాన్ని, ఇబ్బందులను భరించలేక పిల్లలను కనాలని కోరుకున్న కామ్రేడ్స్ కూడా కొందరు వున్నారు. కానీ కామ్రేడ్ సునీత విప్లవ ప్రయోజనాల కోసం పిల్లలను కనకూడదని దృఢంగా నిర్ణయించుకుంది.

ఇలా దాదాపు పదేళ్లకు పైగా డెన్ బాధ్యతలను నిర్వహించిన తర్వాత 1994లో కామ్రేడ్స్ ఆనంద్, సునీతలు ప్రత్యక్షంగా యుద్ధరంగంలో పనిచేయడం కోసం దండకారణ్యం వెళ్లారు. పార్టీ వాళ్లను తాత్కాలికంగా గడ్‌చిరోలిలోని టిప్రాగఢ్ ఏరియాలో వుంచింది. ఆ సమయంలో పోలీసులతో సిందసూర్ గ్రామం వద్ద జరిగిన ఎన్‌కౌంటర్‌లో 1994 ఆగస్ట్ 28న కామ్రేడ్ ఆనంద్ అమరుడయ్యాడు.

తాను ప్రాణప్రదంగా భావించిన సహచరుడి ఎడబాటు ఆమెను ఎంతగానో కలచివేసింది. ఆ సమయంలో ఆమెను లోపల పని చేస్తావా? బయట పని చేస్తావా? అని పై కమిటీ కామ్రేడ్స్ అడిగినపుడు తన సహచరుడు నెత్తురు చిందించిన దండకారణ్యంలోనే తనకు పనిచేయాలని వున్నట్టు వెల్లడించింది. ఆమె ఆకాంక్షను దృష్టిలో వుంచుకొని, పై కమిటీ ఆమెను బాలఘాట్ డివిజన్‌లోని టాండా దళంకు పంపింది. కానీ అక్కడ ఆమె ఎన్నో ఇబ్బందులు ఎదుర్కొంది. ఆ సమయంలో బాలఘాట్ డివిజన్ పార్టీ నాయకత్వంలో పితృస్వామ్యానికి సంబంధించిన సమస్యలు తీవ్రరూపం దాల్చాయి. పితృస్వామ్యం మూర్తీభవించిన కొందరు పురుష కామ్రేడ్స్ మూలంగా కొంత మంది మహిళా కామ్రేడ్స్ తీవ్రమైన ఇబ్బందులకు గురయ్యారు. వారిలో సునీత కూడా వుంది. సహచరుడిని కోల్పోయిన గాయం పచ్చిగా వుండగానే తాను ఎదుర్కున్న ఈ సమస్యలు ఆమెను తీవ్ర మనస్థాపానికి గురిచేశాయి. ఇదే సమయంలో కామ్రేడ్ ఆనంద్ అమరుడయిన సరిగ్గా సంవత్సరానికి కామ్రేడ్ ఉడుతల శ్రీనివాసులు అనారోగ్యంతో అమరుడయ్యాడు. ఈ వార్త ఆమెను

"మరణించిన పద్ధతి కాదు, యుద్ధాల నుండి తీసిన సారం ఒక మనిషిని యోధగా మలుస్తుంది. అనారోగ్యంతో మరణించే యోధులున్నారు. అనుకోని ప్రమాదంలో మరణించే యోధులున్నారు. శత్రువు చేతిలో చిత్రహింసలకు గురయి అసువులు బాసే యోధులూ వున్నారు. ఎలా మరణించారన్నది కాదు. ఎవరి కోసం మరణించారన్నదే అమరత్వాన్ని నిర్ణయిస్తుంది."

- జోస్ మారియో సిసోన్

మరింత వేదనకు గురిచేసింది. ఈ కారణాలన్నింటి వల్ల ఆమె ఆరోగ్యం తీవ్రంగా దెబ్బ తిన్నది. 1996 చివరిలో ఆమె వైద్యం కోసం బయటకు వెళ్లింది.

ఆ తర్వాతనే దండకారణ్య జోన్ నాయకత్వానికీ, కేంద్ర కమిటీ నాయకత్వానికీ బాలాఘాట్‌లో జరిగిన పరిణామాలన్నీ తెల్సాయి. మనస్థాపం చెంది బయటకు వెళ్లిన కామ్రేడ్స్‌ను నిలబెట్టుకోవాలని, జరిగిన తప్పులను సరిదిద్దుకోవాలని ఉన్నత నాయకత్వం నిర్ణయించుకుంది. ఆ సమయంలో కామ్రేడ్ సునీత ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో వైద్యం చేయించుకుంటూ వుండింది. అమరులు కామ్రేడ్స్ శ్యాం, సంజీవ్‌లతో పాటు మరి కొందరు నాయకత్వ కామ్రేడ్స్ ఆమెకు వుత్తరాలు రాశారు. కలిసి మాట్లాడారు. 1998 జనవరిలో అమరుడు కామ్రేడ్ మహేష్ ఆమెను కలిసి పార్టీపరంగా జరిగిన తప్పిదాల గురించి మాట్లాడాడు. ఆ తర్వాత ఆమె మునుపటి వలెనే పార్టీ పనిలో క్రియాశీల భాగస్వామి అయింది.

ఆ సమయంలో కొద్ది నెలల పాటు ఏపీలో ఒక గెరిల్లాల క్యాంపులో ఆమె వుండింది. అందులో నాటి రాష్ట్ర కమిటీ సభ్యుడు కామ్రేడ్ లింగమూర్తి (కృష్ణ, శంకర్) కూడా వున్నాడు. ఆ క్యాంపులో ఆమె కొద్ది రోజులు గడపడం అనేది ఆమె విప్లవ జీవితంలో ఒక కీలక మలుపుగా చెప్పుకోవచ్చు. ఆ క్యాంపులో వున్న పలువురు కామ్రేడ్స్ సాన్నిహిత్యం ఆమె గాయాలకు మందులా పనిచేసింది. కల్మశం ఎరుగని ఆమె ప్రవర్తన, అందరితోనూ ప్రేమగా, కలివిడిగా మెదిలే ఆమె స్వభావం కామ్రేడ్ లింగమూర్తిని ఆకట్టుకుంది. 1994లో తన జీవిత సహచరి కామ్రేడ్ పద్మను కోల్పోయిన కామ్రేడ్ లింగమూర్తి కామ్రేడ్ సునీతను తన జీవితంలోకి ఆహ్వానించాడు. కామ్రేడ్ సునీత ఆ ఆహ్వానాన్ని స్వీకరించింది. వాళ్లిద్దరి నిర్ణయాన్ని నాటి రాష్ట్ర కమిటీ స్వాగతించింది. అలా 1998 మధ్య కామ్రేడ్స్ సునీత, లింగమూర్తులు జీవిత భాగస్వాములయ్యారు.

ఆ తర్వాత ఆమె నల్లమల ఉద్యమంలో భాగమయింది. అక్కడ ఆమె నిర్మల పేరుతో అందరికీ చిరపరిచితురాలయింది. మొదట మహానంది దళంలో సభ్యురాలిగా పని చేసింది. కొద్దిరోజులకు ఏసీ సభ్యురాలిగా ఎదిగి అక్కడే పనిచేసింది. భౌగోళికంగా కఠినంగా వుండే నల్లమల ప్రాంతంలో దాదాపు మూడున్నర సంవత్సరాలు పనిచేసింది. అక్కడి ప్రజల, నాయకత్వం, క్యాడర్ విశ్వాసాన్నీ, ప్రేమాభిమానాల్ని విశేషంగా చూరగొంది.

ఆంధ్రప్రదేశ్ ఉద్యమంలో కామ్రేడ్ లింగమూర్తికి వున్న స్థానం విశిష్టమైనది. కఠోరమైన వర్గపోరాటంలో సుదీర్ఘ కాలం దృఢంగా నిలబడి విప్లవ ప్రజల్లో, మేధావుల్లో, పీడిత సెక్షన్లలో చెరగని ముద్ర వేసిన నాయకుడాయన. ఆయన క్యాడర్‌ను అమితంగా ప్రేమించేవాడు, అందుకే క్యాడర్ హృదయాల్లో ముద్రించుకు పోయాడాయన. కామ్రేడ్ కృష్ణ, నిర్మలలు పరస్పరం ఎంతో అన్యోన్యంగా వుండేవారు. పెళ్లయిన కొద్ది నాళ్లకు కామ్రేడ్ కృష్ణ తీవ్రమైన అనారోగ్యం పాలయ్యాడు. ఆ సమయంలో కామ్రేడ్ సునీత ఆయనకు ఎంతగానో సహకరించింది. బాధల్లో వున్న కామ్రేడ్స్‌ను ఎల్లవేళలా అక్కున చేర్చుకునే స్వభావం వలన ఆ జంట ఎందరికో సన్నిహిత జంట అయింది. అయితే 2001 చివర్లో కామ్రేడ్ సునీతకు కడుపునొప్పి సమస్య వచ్చింది. చికిత్స కోసం ఆమె నల్లమల అటవీ ప్రాంతం నుండి బయటకు వెళ్లింది. బయట వుండగానే ఆమె జీవితంలో మరో పెను విషాదం చోటు చేసుకుంది. 2002 మార్చి 27న కృష్ణా నదిలో పుట్టి మునిగి కామ్రేడ్ కృష్ణ అమరుడయ్యాడు. ఆ సమయంలో సానుభూతిపరుల ఇంట్లో వున్న ఆమెకు కనీసం దుఃఖం వెళ్లగక్కే అవకాశం కూడా లేకుండింది. కొద్ది రోజులకు ఆమె నల్లమలకు తిరిగి వెళ్లింది. సహచరులతో దుఃఖాన్ని పంచుకుంది.

అయితే అప్పటికి నల్లమలలో నిర్బంధం తీవ్రం కాసాగింది. ఆమె ఆరోగ్యం అంతంత మాత్రంగానే వుండింది. అందుకని ఏపి రాష్ట్ర కమిటీ ఆమెను నల్లమల నుండి రిలీవ్ చేసి ఆమె బాధ్యతను సీసీకి అప్పగించింది. ఆ సమయంలో కేంద్రకమిటీ నుండి ఏపీ రాష్ట్ర కమిటీకి బాధ్యత వహిస్తున్న కామ్రేడ్ చెరుకూరి రాజ్‌కుమార్ (ఆజాద్) ఆమె బాధ్యతను తీసుకున్నాడు. ఆమె దాదాపు రెండేళ్లపాటు బయటే ఆయన పర్యవేక్షణలోనే వుండింది. అయితే ఆమెకు బయట వుండడం ఇష్టం లేకుండింది. అనారోగ్యం వున్నప్పటికీ గెరిల్లాజోన్ ప్రాంతంలోనే వుంటూ తన శక్తి మేరకు ఏదైనా పని చేయాలని నిశ్చయించుకుంది. ఆనాటికి దండకారణ్యంలో పెంపొందుతున్న ప్రజాయుద్ధ అవసరాల్ని తీర్చుకోవడం కోసం విడిగా అనేక అనుబంధ విభాగాలు ఏర్పడే క్రమం మొదలైంది. గెరిల్లాలకు అవసరమైన యూనిఫాంలు కుట్టడం కోసం టైలర్ల అవసరం ఎంతో పెరిగింది. దీన్ని దృష్టిలో వుంచుకొని ఆమె టైలరింగ్ పనిని నేర్చుకుంది. ఆ సమయంలో ఆమెకు కడుపు నొప్పి తీవ్రమై ఆపరేషన్‌కు దారితీసింది. అయినప్పటికీ టైలరింగ్ నేర్చుకోవడాన్ని కొనసాగించి 2004 ఫిబ్రవరిలో టైలర్‌గా దండకారణ్యంలో అడుగుపెట్టింది.

దాదాపు ఎనిమిది నెలల పాటు ఆమె మాడ్‌లో పని చేసింది. ఇతర కామ్రేడ్స్‌కు టైలరింగ్‌లో శిక్షణ కూడా ఇచ్చింది. ఆ తర్వాత దక్షిణ రీజియన్ వెళ్లింది. ఆమె వెళ్లిన తర్వాతే మొదటిసారి అక్కడ ఐదుగురు కామ్రేడ్స్‌తో రీజనల్ స్థాయిలో టైలరింగ్ టీం ఏర్పడింది. ఈ టీంకు కామ్రేడ్ సునీత బాధ్యురాలిగా వుంది. అక్కడ కొంత కాలం పాటు పనిచేసిన తర్వాత 2007లో పశ్చిమ బస్తర్‌కు బదిలీ అయింది. పశ్చిమ బస్తర్‌లోని గంగులూరు ఏరియా టైలర్ టీంకు ఆమె బాధ్యురాలిగా పనిచేసింది. ఈ బాధ్యతలో వుండగానే 2011 ఆగస్ట్‌లో ఆమెకు రొమ్ములో నొప్పి మొదలైంది. మొదట అదేమిటో అర్థం కాక యాంటీబయటిక్స్ తీసుకుంది. కానీ నొప్పి మరింత తీవ్రమైన దశలో ఆస్పత్రికి వెళ్తే రొమ్ము క్యాన్సర్ రెండవ దశలో వుందని డాక్టర్లు నిర్ధారించారు. వెంటనే ఆపరేషన్ కూడా చేశారు. తను ఆపరేషన్ చేయించుకుని లోపలికి వచ్చాక ఒక పెద్ద గండం నుండి బయటపడిందని ఆమె సహచరులంతా ఊపిరి పీల్చుకున్నారు. కానీ కొద్ది రోజులకే ఆమె పరిస్థితి మళ్లీ విషమించింది. ఆస్పత్రికి తీసుకువెళ్లినా ఉపయోగం లేకపోయింది. అక్కడే ఆమె తుది శ్వాస విడిచింది.

ప్రజలనూ, సహచర కామ్రేడ్స్‌ను ఆమె ప్రేమించే తీరు ఎన్నదగినది. ఎదుటి వాళ్ల బాధలను తన బాధలుగానే భావించి వాళ్లకు అవసరమైన సహకారాన్ని అందించేది, ఆత్మీయతను పంచేది. చివరి సమయంలో ఆమె చాలా ఒంటరితనానికి గురయింది. అంతటి ఒంటరితనంలోనూ తనను తాను నిలబెట్టుకుంటూ, బాధల్లో వున్న కామ్రేడ్స్‌ను ఓదార్చడానికి ప్రయత్నించేది. గలగలా నవ్వుతూ ఎదుటి వాళ్ల బాధలను మరిపించేది.

ఆమెకు గెరిల్లా జీవితంలో పెద్దగా అనుభవం లేనప్పటికీ బాలాఘాట్ డివిజన్‌లో పని చేస్తున్న క్రమంలో పోలీసులతో జరిగిన నాలుగైదు ఎన్‌కౌంటర్లలో ఆమె నిబ్బరంగా నిలబడింది. తన కిట్టును శత్రువుకు దొరకనివ్వకుండా పట్టుకొని తన సహచరులతో కలిసి రిట్రీట్ అయ్యింది.

ఆమె తన సహచరులను ఎంతగా ప్రేమించేదో శత్రువు పట్ల అంతే ద్వేషాన్ని కలిగి వుండేది. ఆమె దక్షిణ రీజియన్‌కు చేరిన తర్వాత సల్వాజుడుం మొదలైంది. ప్రజలపై చెప్పనలవి కాని హింసా, దౌర్జన్యకాండలు కొనసాగాయి. 2009 నుండి ఆపరేషన్ గ్రీన్‌హంట్ దాడులు కూడా ప్రారంభమయ్యాయి. కామ్రేడ్ సునీత తాను పని చేసే ప్రాంత ప్రజలను కలుస్తూ వాళ్లను ఓదార్చేది. ధైర్యం చెప్పేది. శత్రువు చేసే దాడులకు భయపడకుండా ప్రతిఘటించాలని వాళ్లకు చెప్పేది. శత్రు బలగాలపై ప్రజలు, పి.ఎల్.జి.ఏ. చేసే ప్రతి వీరోచిత చర్యకు, సాధించే ప్రతి విజయానికి ఎంతో స్పందించేది.

కామ్రేడ్ సునీత పార్టీలోనే చదవడం, రాయడం నేర్చుకుంది. రాత తనకు కష్టమైనా అమరుల జ్ఞాపకాలను రాయడానికి ప్రయత్నించేది. తన సహచరులు కామ్రేడ్స్ ఆనంద్, లింగమూర్తిల స్మృతిలో ఆమె రాసిన స్పందనలు ఎంతో ఆర్ద్రమైనవి. అలాగే కామ్రేడ్ శ్యాం స్మృతిలో కవితలు రాసింది. సహచరులకు రెగ్యులర్‌గా వుత్తరాలు రాసేది.

కామ్రేడ్ సునీత విప్లవ జీవితం నేటి తరాలకు ఎంతో ఆదర్శదాయకం. ఎన్ని కష్టాలు, కడగండ్లు ఎదురైనా ఆమె తుది ఊపిరి వరకూ విప్లవ మార్గంలోనే ప్రయాణించింది. ఏ పదవులనూ, స్థాయిలను ఆశించకుండా నిస్వార్థంగా ప్రజలకూ, పార్టీకీ శక్తి మేరకు సేవ చేసిన ఆదర్శ కమ్యూనిస్టు కార్యకర్త ఆమె.

కామ్రేడ్ సునీత ఆదర్శాలను ఎత్తిపడుదాం. ఆమె తన ముప్పయ్యేళ్ల సుదీర్ఘ విప్లవ జీవితంలో పాటించిన విలువలను, ప్రదర్శించిన విప్లవ చైతన్యాన్ని అలవర్చుకుందాం. ఆమె కన్న కలలను నెరవేర్చడం కోసం దృఢంగా ముందుకు నడుద్దాం!

అమర్ రహే కామ్రేడ్ సునీత !

భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ (మావోయిస్టు)

ఏప్రిల్ 8, 2012 **దండకారణ్య స్పెషల్ జోనల్ కమిటీ**